

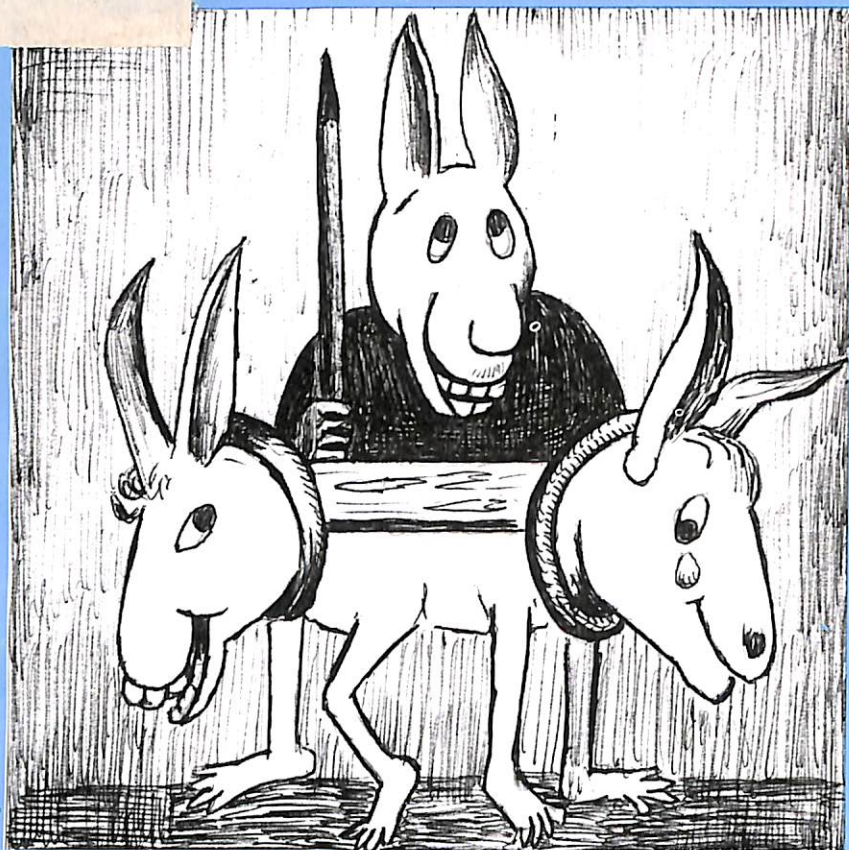
LUMO KOLLESHI

Lotët e

BIBLIOTEKA

854-17
K 85

Vastradinit

Shtëpia Botuese "FJALET E QIRIRIT "

8 SH-17
K 85

LUMO KOLLESHI

LOTET

E

NASTRADINIT

(Fabula)

SHTËPIA BOTUESE "FJALËT E QIRIRIT"

57281

PËRMET 2000

Redaktor: Ylli Hoxha
Kopertina: Josif Bushi

Grafika: ViSi
design

SHTËPIA BOTUESE “FJALËT E QIRIRIT”

Shtypur në Shtypshkronjën “**Stevla**”

Kusia dhe Kallajxhinjtë

*Një kusi me fundin sterrë
I pat thirur kallajxhinjtë:
“Do t’ju jap goftë dhe nderë
Po më bëtë të florinjte.”*

*Kallajxhinjtë, siç kanë zakon
Rrahur në uthull e vaj
Nëpër dhëmbë diçka thonë:
“Flori s’kemi veç kallaj,”*

*Dhe kusia mëndjelehtë
Që veç varet në çengel
Zbret mes tymit tatëpjetë
“Do bëhem nuse me tel”.*

*Eh, ç’t’i bësh kuisë së gjorë,
Flakë e tym e presin prapë
Kur t’i mbesë fundi në dorë
Dhe kallaji është bërë baltë.*

Rrodhet

*E dinë që nuk i mbjell askush,
Që i shkulin, prapë e dinë.
Kërcasin si kripa në prush,
Me çorapet pas të vijnë.*

*Nuk të ndahen këmba-këmbës
Madje të kërkojnë haraç
Kur i heq, kërcasin dhëmbët
Dhe helmojnë siç do gjëmboç.*

Qeni që nuk vinte mish

*I vetmi qen në stan
Nuk vuri mish për be
Dhe ish aq katran,
Sa s'gjendej përmbi dhe.*

*Kur lëshohej qulli,
Bishë Kotoja¹⁾ ynë,
Dhëmbët kujt s'ia nguli,
Veç t'i vinte synë.*

*Gjysmën e kazanit
Ë në mos më tepër.....
Qentë e tjerë të stanit
Varnin vetëm veshët.*

*Ujku po të binte
Për të bërë dasëm,
Larg Kotoja ikte
S'kishte punë me vathën.*

*Një ditë zëmërimi
Si rrufe nga retë
Ju shtrua kurrizi
Lakror me dyzet petë.*

---

1. Emër geni

Nata dhe Dita

*Nata i mbahej ditës me të lartë,
Si t'i falte universit urtësitë:
"Ti veç një diell ke dhe vetëm kaq,
Sa yje zbuloj unë për njerëzinë."*

*Ia ktheu dita me fjalë kursimtare
Natës që po ngjiste të përpjetën:
"Yjet që zbulon janë akull fare,
Ndërsa dielli tokës i jep jetën".*

Korbi

*Korbi, nxite dhe më tepër
Për fatin e bijave të vet,
Ndaj thirri bojaxhi me emër,
Pëllumba t'i bënte vërtet.*

*Kur e pyesnin ato ditë:
"Si të venë zogitë, o korb?"
Ai bëhej shend e dritë,
Më i gazmuari në botë.*

*Ja dhe boja të bën me bojë
Pas një shtrëngatë me shi,
Vajti korbi prapë në soj,
Mbetën zogitë prapë të zinj.*

Zog gomari kërkon kalë

*Gomareshën zuri halli,
Ngulte këmbë zog gomari:
“Unë do të mbaj veç shalë,
Përndryshe s’do mbetem gjallë.”
Opo po ç’u hap një punë!
Gjithë gomarët pallën vunë:
“Na, mor bir, ç’të shkrepni koka,
Do na talle tërë bota.
Gjërat në dynja janë ndarë,
Shala është vetëm për kalë.”
Por i biri turfullonte,
Asnjë gjëmb dhëmbit s’i shkonte.
Panë ç’panë i thonë doriut,
ç’t’i bënin mendjeçilimiut?
Dhe doriu zemrën hapi
Një shalë të ujetër i zgjati.
Kërrici hidhej nga gëzimi,
Por ja erdhi kalërimi
Edhe gurët e sokakut
I shkolën zorët prej barkut.*

Maska në pyll

*Natë e zezë pa hënë e yll,
U dha alarmi në pyll.
Mbërritën maskat dhe këtu,
Pa rrëmbyen gur e dru.
Ngritën roje në çdo shteg,
Shqiponja nga qielli ndjek.
Me pak mund e sakrificë
Mbaroi dhe aksioni blic.
U habit vërtet dhe shkëmbi,
I luajti gurët nga vendi.
Dhe breshka doli me maska.
Gjithë pylli ulëriu:
Ujku me maskë njeriu!*

Pleshti

*Për një plesht, një djallo punë,
Sherri shkoi në qiell të shtatë
Dhe jorgani i bukur shumë
Përfundoi në tym e flakë*

*Porse pleshti veç shikonte,
Qeshte dhe kërceu përpjetë,
Një jorgan të ri synonte
T'ia çonte flakët te retë.*

Mençuri

*Një ditë, u kapën pas debatit
Kasapi dhe mentari i fshatit
“Me kokat që çdo darkë ha unë,
Patjetër që kam mend më shumë.”*

*Mentari buzagaz i tha:
“Duhet të shtojë dhe diçka,
çdo ditë ti ha koka dhe mish,
Veçse janë koka bagëtish.”*

Filozifi pa tru

*Një filizof që s'kishte tru?
Drejt pyllit mori arratinë.
Të gjorit, njeri iu bë çdo dru
Dhe u shpaloste filozofinë*

Zogu i qyqes

*E gënjeu mendja një qyqe
Një mëngjes të bukur prilli,
Vajti dhe vendosi vezën
Në folenë e një bilbili.*

*Priste që zogu i saj
Si bilbili të këndonte.
U rrit biri dhe pastaj,
Lis më lis po fluturonte.*

*Prit një dritë dhe një tjetër
Të derdhej zëri i bukur,
Qyqes i therri në zemër
Edhe zogu bënte "Ku-Ku".*

Peshku kërkon doktoratë

*Një peshk i rrahur nëpër valë
Hyr e dil nëpër provime.
Pa lexuar asnjë fjalë
Kërkonte nota sublime.*

*Peshku ynë diplomë mori
Dhe s'e lodhte mendjen fare.
Gjithë fundin e detit nxorri,
S'mbeti poshtë asnjë korale.*

*“Jam intelektual dhe unë,
Tha peshku me zë të lartë.
Siç e nisa këtë punë,
Do të mbroj dhe doktoratë.”*

Bretkosat dhe bilbili

*Një pragmbremje prilli
Pranë një kënetë
Ia filloi bilbili
Këngës me aq derte.*

*Heshti shpesëria
Zërin t'i dëgjonte
Dhe nga melodia
Qielli yjet zgjonte.*

*Qielli porsiqielli,
Po ç't'i bësh kënetës?
Bretkosat i ndezi
Në korin e tmerrshëm.*

*Bretkosat kërkonin
Ta mbysnin bilbilin,
Këngën t'ia ndalonin,
Ta shurdhonin prillin.*

*Zogu këngëstolisur
Qeshte nëpër fletë
Dhe këngën e nisur
E ngrinte te retë.*

Dhe breshka...

*Nxorri kokën breshka nga samari
Dhe kthetrat i nguli fort në tokë.
Në qiell pa shqiponjën dhe nakari
Ia fluturoi ato pak mend në kokë.*

*“Vetëm kjo na di të fluturojë?”
Maramendthi shkoi buzë një greminë.
U gatit e tha: “Tani jam dhe shqiponjë!”
Por mbi gurë u bë copë e thërrime.*

Pjeprit, shalqinit dhe trangullit

*Një pjepër, iu sul shalqinit me fjalë
Dhe sherri rrëmbeu fushën me bostan.*

*“Paske veshur lëkurë ekologjisti,
Por brenda ke gjak të kuq komunisti.”*

*Ia priti sakaq shalqini i fryrë
Dhe gati i hodhi thonjtë në fytyrë.*

*“Ti që në lëkurë dukesh, je i prekur,
Sa të marr pushtetin, të kam për të rrjepur”*

*Nga fjala në fjalë u bë një tërkuzë
Me emra partish me dhëmbë e pa buzë.*

*Trangulli ngriti kokën i alarmuar
Erdhi si profet për t'i pajtuar.*

*“Të gjithëve një mitër na ka nxjerrë
Si ju aty në fushë dhe mua në serë”.*

Padia e karkalecave

*Nuk ishin aspak dordolecë,
Emrin e kishin karkalecë.*

*Diku në këmbë, diku fluturim,
Në rrugë të gjatë, por jo në mërgim.*

*Të lodhur, të gjymtuar, tërë plagë
Në zemrën e drejtësinë arritën, në Hagë.*

*Do pyesë dikush: Në Hagë karkalecë?
E thamë së pari, nuk ishin dordolecë.*

*Aty na paditën ca agronomë barbarë:
"Gjenocid i vërtetë s'na lënë as farë!"*

*Dhe gjëja që bëri aq skandal e bujë:
Armët e tmerrshme: veç pompa me ujë.*

Gjarpërinjtë

*Një gjarpër i vogël, i vogël,
Iu lut njeriut zemërgjerë
Ta fuste në gjirin e ngrohtë.
Njeriu mëshiroi krijesën e mjerë.*

*Dhe kjo krijesë e çuditëshme
Po rritej nga dita në ditë
E zezë si nata e frikshme
Që përmbys i kthen perënditë.*

*Kur e mësoi gabimin e bërë
Njeriu u bë bishë e furtunë,
Por një natë në netet pa hënë
Gjarpri e mbyti në gjumë.*

Ëndërr mizore

*Si erdhi pakëz vërdallë,
Një mizë mblodhi kuvend.
Pranë, tenxhere me dhallë
Gjithë botën la pa mend;*

*“Krahë kam dhe çaj qiellin,
Dëshira nuk më mungon,
Sot e tutje do kap diellin;
S’jam më mizë, por avion.”*

*Dhe ashtu mendim ngatërrur
U ngrit për provën e parë.
Qielli mbeti pa përshkruar,
Avioni u zhyt në dhallë.*

Trokiti portë e ustallarëve

*At e bir dy ustallarë
Ngrinin shtëpitë e fshatit,
Nam të madh na kishin marrë,
U qeshte ylli i fatit.*

*Një ditë, kur shiu me rrëke,
Me vrapim çmendurak,
Bënte ligjin përmbi dhe,
I ati zuri shtrat.*

*Trokiti portë e ustallarëve,
Me ankth e plot ankim,
S'u gjente radhën fjalëve
Një plakë për çatinë.*

*E djali mori rrugën
Siç shkon veriu malit.
Sa shpejt e mbaroi punën,
U ngrys vetull e atit.*

*Dhe nisi t'i tregonte
Për pikën pranë oxhakut,
Priste që ta ngrohte
Një fjalë e bardhë e plakut.*

*“Sa ka zanati, bir,
Është shpellë e vërtetë.
Mbulove gjithë çatinë.
Një pikë hape vetë.”*

Retë dhe mali

*U dyndën hordhitë e reve,
Donin të varrosnin malin;
I zbrazën topat e rrufeve,
Sulmin e egër nuk e ndalnin.*

*Shiun me kujë derdhën pastaj,
Po egërsira s'kishte fund,
Qielli i zymtë nga çdo skaj
I shtrydh retë e breshër shkund.*

*Kur beteja ra dhe shteri
E s'e ngiste dot më kalin,
Habitshëm sytë hapte qielli,
Në horizont lartohej mali.*

Çekani dhe mistoria

*“Si të dua e gdhend gurin,
Muret në qiell i ngre përpjetë.
Ty, për çfarë të të mburrin,
Për një bisht dhe për një petë?”*

*Kaq tha çekani mendjengritur
Dhe përsëri mbi gur qëlloi,
Por, çuditërisht edhe pa pritur,
Mistrisë pak llaç na i kërkoi.*

*Si gjithmonë e papërtuar,
Mëri nuk mbajti e u bind,
E mori llaçin e gatuar
Dhe në mur guri u bë plint.*

*Fjalën dot s’e mbajti peng
I foli qartë e shtruar:
“Trupin petë e kam vërtet,
Por mbyll gjithë shëmtitë e tua.”*

Macja dhe Buçja

*Kishtë rënë macja në hall,
I lypte buçes një mendim;
“Një Zot e di si do t’ia dal,
Kaq matuf sa ky maçoku im!”*

*Gjithë ditën veç lëpin mustaqet,
M’u nëverit kjo masë tuli.
Moj motër, po dhe guri çahet,
Ky as e nxjerr qimen nga qulli.”*

*Buçja pa menduar fare,
Që e kish në majë të hundës;
“Ka dhe më keq, po dale, dale,
Mos i rrëzo të gjithë gurët.*

*Kam një unë mavri me bojë
As mish, as peshk e zerzevul.
Yti dhe s’mund të shikojë
Imi i fut vet qimet në qull.*

Miu doganier

*Një mi e thirrën e i thanë:
“Ta gjetëm vendin në doganë,
Tani nuk ka më kontrabandë”.*

*Me furtunë na u nis miu.
S’ia dilte dot edhe veriu,
Për një çast dhe deti ngriu.*

*Ditë e parë mbeti, pamend,
Rregullisht iu vu nderi në vend,
Kishin frikë të lehnin qentë.*

*Pa kaluar ditë e dytë
Dhe miut iu hapën sytë,
Shpejt filloi nga llogaritë.*

*Të priste dhe të vdiste
Asnjë mace dot s’e ngiste,
Por fundi një ditë po vinte.*

*Hodhi sytë përkundruall
Kërkoj zonë të lirë e truall;
Dogana e bëri buall.*

Dy qetë dhe hëna

*Dy qe të etur para një pellgu
E ndalën vrapin për të pirë.
Argjend i hënës aty që derdhur
E qetë gati bënë brirët.*

*Pastaj, si pellgun e mbaruan
Dhe u sheshuan për qetim,
“E vramë hënën, -kaq menduan,-
Nuk do të derdhë më ndriçim.”*

*Por, siç ishin ashtu shtrirë,
Sytë u vanë në kupë të qiellit
Hëna u përqeshte brirët,
Përkthente gjuhën e diellit.*

Lotët e Ketrit

*Një ketrush me pak pellush
Kërceu nga një gëmushë
Dhe, ashtu duke u qarë,
I tha: "Të më ndjesh, moj arrë.
Ta dish hallin ç'më ka gjetur,
Në qiell të hapur kam mbetur.
Do të vijë furtunë e borë,
Të flas me zemër në dorë,
Te kjo vrimë që ke nën fletë,
Më pranon të rri ca net?"
Nuk e zgjati arra plakë,
I tha: "Eja të rrimë bashkë."
Humbi nata nëpër yje,
Gjumë i rëndë nëpër pyje.
Ketri doli që nga vrima
Degë me degë si vetëtima.
Kërc me thonj e kërc me dhëmbë...
Zgjohet arra si në gjëmë
Kur i hodhi sytë përdhe,
Derdhur kokrrat si rrëke.
Thirr e thirr, po ku ta gjente,
Pemë më pemë ketri kërcente.*

Ujku në gjyq

*Përhumbur mes kolltukut
Kryetar cjan shterpari
Pritej fjala e ujkut,
Në sallë heshtje varri.*

*"E mora vesh dënimin,
S'pendohem për ç'kam bërë,
Kur frika gjykon trimin,
Gjykatës janë të tërë.*

*Dënimin kapital,
Qërruar bëtë hesapin.
A s'është ky skandal,
Të lirë lini kasapin?*

*Më thoni ç'është një viç?
Bëhet ka a lopë,
Kasapi rrjep përditë,
Unë ha një herë në mot.*

*Tani kam dhe një pyetje
Për, ju zotërinj cjepër;
Dënimin me vdekje
E mban kodi i vjetër?*

*Ju s'njihni kushtetutën,
Me ç'ligj po më gjykoni?
Me kodin tuaj të vjetër
Dhe unë vazhdoj zakonin.”*

Molla e kuqe

*Një kokërr molle flakë e kuqe
Tek të tjerët hodhi sytë,
I dukej vetja porsi nuse
Dhe përdridhej natë e ditë.*

*Por s'kaloi kohë shumë,
Krimbi i hyri në palcë.
Një puhizë fryu mbi lumë,
Ra kjo kokërr përmbi baltë.*

*Ra në baltë e s'u ngjit kurrë,
S'erdhi dorë që ta vilte,
Veç një derr lëshonte shkumë
Nëpër dhëmbë kur e shtypte.*

Dhia shterparë

*Një dhi që kurrë s'kishte pjellë
E s'dinte ç'ish qumështi i gjirit,
U derdh mbi kecat e mjerë
Dhe mprehu keq tehët e bririt.*

*Blegërimat aq të njoma
Nga gjumi ngritën çobanin,
U vrenjt si në dimër koha,
Me fener e ndriti stanin.*

*Pa e kapi dhinë shterparë
Dhe, sa lindi ylli i dritës,
Mori gurin në kamarë
Dhe mprehu tehët e thikës.*

Metamorfozë

*Diku në një spital psikiatrik
Pacientët dolën vrapthi nga dera.
Një gen aty vjedhur e me frikë,
Një copë buke rrëmbeu në plehra.*

*U ul pastaj geni mbi dy këmbë,
Shikimi flaku tej oborrit.
Sa filloi mbi gjah të ngulte dhëmbët,
Një dru i krisi në kurriz të gjorit.*

*U përvoj ulërima me piskamë,
Kafshata ra mes pluhurit të nxehtë;
Pacientët u derdhën e u shanë,
E shqyen kafshatën përsëri qentë.*

Halli i Nastradinit

*Nastradini rurgë kishte marrë,
Gomari e ndiqte mbrapa si oqiç,
Rruga ishte thikë dhe me shkallë
Dhe gomari s'po i hipte hiç.*

*Mbushi me duhan llullën e lashtë,
Këmbëkryq u shtrua te burimi,
Nga opingat këmbët nxorri jashtë,
Freskohu dhe qaj Nastradini.*

*Nga pazari kthehej një fshatar,
Te burimi ndali me një frymë,
I habitur vallë a kureshtar...
Pyeti: "Ç'hall e paska zënë efendinë?"*

*"Ah të tatëpjetat e kësaj bote,
Kur i zbres, si të pushoj së qari?
Që të marrësh vesh dhe zotërote:
Të përpjetën të ngjis veten a gomarin?"*

Tej urtësisë

*Tërë jeta në parmëndë
Brazda çaj e hap ugar.
T'i dihej e mira kaut
Dhe ai do të kishte varr.*

* * *

*Lisi, s'bëhet kurrë rigon,
Thënë është qysh në lashtësi,
Madje lisi më mirë pranon
Të bëhet prush e pastaj hi.*

* * *

*Në kujtesë skalitën të vjetrit:
Më mirë të dalin sytë se nami.
Në këtë pikë ashpër proteston Homeri
Dhe gjithata që sytë duan t'ua marrin.*

* * *

*Në sofrën e të mençurit
Shtruar dhe kjo fjalë:
Peshku i madh e ha të voglin
Dhe vërtet ashtu ka ngjarë.*

* * *

*Mirë i madhi, po i gjori,
Pse nuk nxë në këtë jetë,
Për në gojën e padronit
Rrugën shpesh e marka vetë?*

Marrshi i Liliputëve

*Ne jemi vërtet liliputë
Dhe shpirtin e kemi të zi,
Kudo veprojmë si harbutë
Gllabërojmë çdo geveri.*

*Lidhjet i mbajmë me shtetin,
E vjelim, e shtrydhim, e pimë,
Në gjak e kemi rryshfetin
Dhe vet e mallkojmë geverinë*

*Ca thonë se ne nuk peshojmë
Aq sa paratë që kemi,
Këto veç inatin na shtojnë
Dhe vetes: "O burra!" -i themi.*

*Nuk kemi Krisht e Muhamet,
Këtu jemivet perëndi.
Parimi ynë në jetë:
dollarë, joshje flori!*

*Duam t'i shtypim me këmbë
Të ndershmit veç na pengojnë.
Kokëboshët në krye i vëmë
E punët me ta i mbarojmë.*

Falli i arixhofkës

*Na ankohej tavolina
Për të zotën e shtëpisë,
Në gojë nuk vinte mishëra,
Pale gotën e rakisë.*

*Në mendime ranë fëmijët,
S'ishte parë si ky hall,
Madje dhe gruaja një ditë
Arixhofkës i desh fall.*

*Pa filloi arixhofka
T'i këndonte profecinë:
"Burrit tënd po i zien koka,
Ti në gojë i zë vakinë.*

*Qejfin mos e bëj qeder
Po ta them si shpirt, moj xhane,
Tenderat që burri merr,
S'kalohen pa lugë të madhe.*

*Eh, kësaj kohe drejtorët
Rrobëtohen nëpër klube,
Si t'u bjerë ndër mend, moj motër,
Në shtëpi për bukë të ulen?"*

Qetë në kular

*“S’jemi më viça si më parë”,
Kaq thanë qetë rëndë-rëndë.
Kularin hodhën në qafë,
U mbërthyen mirë në parmendë.*

*Ja që parmenda ka dhe huqe,
Hosteni nga mbrapa qëndron;
Kur këmbët s’i shtyjnë më tutje,
Mbi vithe shpon e shkallmon.*

*Veç brazdës i binden të mjerët
E mbushen djersë e jargë,
Kokën nuk kanë si ta ngrejne
Dhe brirët e tyre i shajnë.*

Dëllinja dhe Selvia

*Një dëllinjë iu ngrit mendja
Si erës para stuhisë,
Fryrë si zonjat e rënda,
I kthehet açik selvisë:
“Ti kërkon të kapësh qiellin,
Le pa le ç’të duket vetja.
Në varreza ty të mbjellin,
Poshtë teje jeton vdekja.
S’ka si unë nëpër brinja,
Brenda meje fsheh thesare.....”
I vuri kapak dëllinja,
Strukur poshtë hijes së madhe.
Selvia trazoi qiellin
Dhe një e re e shtyu tutje:
“Me mua lëvdohen njerëzit,
Kur i nisin vajzat nuse.
Të të sjellin vetëm sëpatën
Për thesarin tënd të madh.
Vet e di ku e ke radhën,
Tek një vrimë në ndonjë gardh.*

Miu kërkon paqe

*Një mi u grind ndër minjtë,
Sa në kartë nuk thuhet fjalët,
Iku natës pa lëkurëzinjtë
E plumbthi i ngjiti shkallët.
Në vatrën ku digjej kërcuri,
Gjeti maçokun me mustaqe.
Sherrin e shtëpisë aty shpuri,
Në thonjtë e tij e gjeti paqen.*

Ëndrra e një bajge

*Një bajgë ëndërroi të ngjitej në pallat,
Qiellit i dërgoi një barrë më lutje,
Kur lutjet nuk arritën atje lart,
U ngjit në thundrrën e një këpuce.
Pas këpucës, bajga sqimatare,
Kërkoi të dilte edhe mbi minare.*

Një duzinë e ca derrkucë

*Baba derri rëndë-rëndë,
Ca me feçkë, ca me këmbë
Dhe, ashtu duke u kruar?
Hapi portën e shkatërruar.
Hodhi sytë mbi bijtë derrkucë,
Llapashitur nëpër llucë.*

*“Qenkan bërë mos o zot,
S’na u nda balta nga mot.”*

*Pa i mblodhi, i qortoi,
Vesh më vesh i këshilloi;*

*“Sot e tutje do t’ju ndaj,
Të mësoni gjuhë të huaj.
Vendi ynë, vend i ngratë,
S’bëhet me feçkën lopatë.
Do vërshojnë donatorë,
Ne me vrap qeset në dorë.*

*I thamë: Lamtumirë baltë,
Do të ikim diplomatë.
Boll na shkoi mundi kot,
Do të rendim nëpër botë*

*Ti, biro me dy gisht bisht,
Hidhu vrap për arabisht.
Ti me feçkën më të gjatë
Persishten e ke në gjak.”*

I vështroi dy të parët

*Lotë gëzimi nga të qarët.
Siç shkrep rrufeja nga retë,
Me një frymë derrkuc i tretë:
“Për mua ç’gjuhë ka mbetur?”
“Dhe për ty, bir, e kam gjetur,
Latinishten do mësosh,
Në Evropë kudo të shkosh.”
Kështu gjithë derrkucët tanë
Gjuhët botës ia parlanë.
Gërr andej e vërr këtej
Ne u mblodhën në koktej.
“S’ka më pellgje, s’ka më llucë,
Do jemi doktorë derrkucë.*

*Po çuditën gojëtarët,
Perënduan shkencëtarët.
Historianët tërë thinja*

*Do të dridhen mbi mërqinja.
Pushtetarë e ç'soje kanë
Baltën tonë do të hanë.....”*

*Siç dalin kërpudhat me nge,
Pas një shiu me rrëke,
Nëpër baltë e nëpër llucë
Një duzinë e ca derrkucë.
Pa u futën në kënetë,
Mbetën veç bishtat përphetë.*

Kryetar Mamuthi

Ka pasur vite të mamuthëve

Po kohë të tyre s'pati kurrë

I. Kadare

*Kur po vinte kohë e drithit,
Në vesh i thanë urithit:
"Mos u merr tani me grurin,
Vrije dhe ti paksa trurin,
Duhet punë e jo fjalë
Mamuthin ta bëjmë të parë."
Urithi që ditën flinte
Hiletë natës ia dinte.
Punëve të zeza, siç u dihet,
Vetëm nata nuk u fshihet.
Dhe urithi merr ca trima
Nëpër skuta, nëpër vrima.
Ja një kosh. U shfaqen minjtë
"Prit-tha trimi,-janë të mitë.
Tungjatjeta, zotërinj!"
"Ç'zotërinj? S'jemi veç minj."
"Tani mblidhni mendtë në kokë,
Perëndoi fjala "shokë".
Kaq gjë e di dhe bufi,*

*Kryetar do bëjmë mamuthin.”
E mori fjalën i pari
Që kish mendjen te kryetari.
“Na duhet dhe vota juaj,
Boll u tretën për të huaj.
Me mamuthin kryetar
Shtohet gruri në hambar.
Sot e tutje dhe ju minj
Do të bëhi zotërinj.”
Rrëzuan nga qielli retë,
Përpara i vunë rrëketë.
Minjtë, si minj, tjetër s’panë
Besën më në fund e dhanë.
Urithi me gjithë trima
Nuk mbahej si vetëtima,
Në sy notonte gëzimi...
Pse po vonohej votimi?*

*Mamuthi priste, përcëlliste
Mendjen si lësh e vërtiste.
Futi minjtë në llogari
Po dini ç’kish vërë vaki?
Kur dëgjoji për zvaranikët,
Gati sa s’i ra të fikët.
Mblodhi shtabin e u tha:
“Të m’i sillni dhe ata.”
Por dikush s’i vlerësoi,
Mamuthi për pak qëlloi
“Nuk fitojmë pa zvaranikët*

Prishuni mendjen se na fikët.”

*Hodhi sytë nga rridhte Nili
Dhe e ftoi krokodilin
“Në më do siç të dua,
Do punosh dhe ti për mua.
Njëri-tjetrin do të mbajmë,
Do të jap shpërblim të majmë.
Do të kem nën veten time,
Zvaranikët, po m’i binde.”
Kaq i tha, aspak më shumë.
Krokodili hop në lumë.
Vuri kujën krokodili,
Se ndaloi rrjedhën Nili.
Kur dëgjuan këtë kujë,
Zvaranikët bënë bujë.
Poshtë u derdhën me taborë,
Zemrat i mbanin në dorë.
Krokodili këtë deshtë.
Nën qepalla vetëm qeshte.
I priti me fjalë të mira,
U bë dritë dhe errësira.
Si anija që gjen bregun,
Ku e desh e hapi shtegun:
“Doni të dilni në dete,
Të hapi ndër kontinente?
Votën tuaj më premtoni
Për mamuthin ta lëshoni.”
Kush i tha qorit për sy*

*Dhe s'pranoi pa një pa dy?
Krokodilit filloi listën
Zvarranikët prisnin vizën
"Do t'i çajmë detet dhe ne,
Boll ngujim në këtë dhe."*

*Në dritën e shumëpritur
Mamuthi pak i tronditur.
Kur gjërat bëhen me votë,
Të ikën dhe munda kot,
Por mendjen s'e la pa vrarë,
Që të dilte fitimtar":
"Më sillni këtu dhe pikë
Veçse minj e zvarranikë.
Bodiguardët me urgjencë,
Të shquhen për vigjëlencë.
Pleqtë kanë një mal me mend,
Sa më shumë në këtë vend.
Dhe të mos lodhen të shkretët,
Ju vet t'ua mbushni fletët."
Kur i madhi të jep urdhër.
Koka përfundon në hurdhër.
Siç e thanë, e bënë vërtetë,
Jehona u mbyt në det.
Pas pak ulëriti vendi,
Si një fletë dridhej shkëmbi,
Venë gurët në kandar
Mahmuthi u bë kryetar.*

* * *

*Nuk kaloi kohë shumë,
Sa pak ujë rrodhi në lumë.
Pllakosi një thatësirë
Dhe mamuthi me gjithë brirë
Vendin mbush me ulërime.
Minjëria i la vrimat;
"Pikë e zezë, prapë votime,
Nuk fituam një thërrime.
Zvarranikët zvarë-zvarë
Nuk pushonin duke sharë:
"Na premtuat kontinente,
Tash na vutë saçin mbi vete".
Hapi krahët lajm i zi:
"Mamuthi sipër tokë u shtri!"
Gjitha ç'genë me zë kori
Të gjithë me zë tabori
"Shejtani mbi ne përmori."*

Sherri në shtëpinë e fjalëve

*Na u shtynë e pështynë
Dhe së bashku me një frymë,
Ca me gaz e ca me zorr,
U përplasën në fjalor.
Djersët si lumi në valë
Nëpër faqet tërë dhjamë.
Shoqja shogen pa në sy,
Sa rrufe shkrepën aty.*

*“Dëgjoni,-tha parlamenti,-
Erëzin na mori milet
Për një fjalë të mallkuar.
Sot e tutje do qërruar,
Ta përzëmë nga kjo shtëpi,
Na ktheu në herezi.”*

*Aty shto e këtu hiq
Çfarë u tha, u kthye në ligj.*

*“Halli im është hall mbi hall,
Kini parë peshkun në zall?
S’lanë lopatë me baltë
Pa më hedhur ditë e natë.
Mendja po më sillet rrotull,
U treta për këtë popull.
Qeni, thonë, nuk njeh të zonë,
Po s’pati para dhe pronë.
Ndaj dhe ministrat e mi
Ca për xhep, ca për fisni...
Mos do rrojnë dymijë vjet,
Telebingo është kjo jetë.”*

*Kaq tha zonja qeveri
Telat ranë në qetësi.*

*Por si kolla pas duhanit
Kërceu në shesh të mejdanit
Jakënngritur drejtësia,
Desh t’i ruhej virgjëria:*

*“Gjithë sa janë mes kopesë,
Më thonë; ja macja e zezë!
Në doni gjykim nga unë,
Sot, nesër, s’pret kjo punë,
Të rrëmbejmë gur e dru,
Ta degdisim nga këtu,
Ta na verë nderi në vend,*

Veç kjo fjalë po na çmend.

*Ta mendojmë më së miri,
Demin ta kapim për briri.
Kjo fjalë, zonja, zotërinj,
Ka shëtitur shumë kufij,
Po tek ne ka ardhur vonë,
S'genka fjalë e gjuhës sonë.
Qënka gogol mbi gogol,
Ta shesim në interpol."*

*Dhe u mblodhën kokë më kokë,
Siç mbledh mali retë tok,
Parlamentet qeveritë,
Si shoqatat dhe partitë,
Brofën me zë oratori:
"Korrupsion, jashtë nga fjalori!"*

*U deshën, u shtrëmbëruan,
Brohoritën prapë: "Fituam!"*

*Korrupsioni me mendje plaku
Hyri prapë nga oxhaku
"Si nuk paski pakëz cipë?
U bëtë si gjella pa kripë.*

*Unë jam në shpirtin tuaj,
Pse më shisni për të huaj?*

*Nuk pret dot spata në blanjë,
Pa mua s'vini dot në banjë.
Po më nxorrët siç po thoni,
Vilat vallë ku do t'i çoni?*

*Një fytyrë tjetrën zinte
Sa dhe miza s'pipëtinte,*

*Gjithsa thanë, i harruan
Dhe me gaz u përqafuan*

PËRMBAJTJA

Kusia dhe kallajxhinjtë	3
Rrodhet	4
Qeni që nuk vinte mish	5
Nata dhe dita	7
Korbi	8
Zog gomari kërkon shalë	9
Maska në pyll	10
Pleshti	11
Mençuri	12
Filozifi pa tru	13
Zogu i qyqes	14
Peshku kërkon doktoratë	15
Bretkosat dhe bilbili	16
Dhe breshka... ..	18
Pjeprit, shalqinit dhe trangulli	19
Padia e karkalecave	20
Gjarpërinjtë	21
Ëndërr mizore	22
Trokiti porta e ustallarëve	23
Retë dhe mali	25
Çekani dhe mistria	26
Macja dhe buçja	27
Miu doganier	28
Dy qetë dhe hëna	29

Lotët e ketrit	30
Ujku në gjyq	31
Molla e kuqe	33
Dhia shterparë	34
Metamorfozë	35
Halli i Nastradinit	36
Tej urtësisë	37
Marrshi i liliputëve	39
Falli i arixhofkës	40
Qetë në kular	41
Dëllinja dhe selvia	42
Miu kërkon paqe	43
Ëndrra e një bajge	44
Një duzinë e ca derrkucë	45
Kryetar mamuthi	48
Sherri në shtëpinë e fjalëve	53